

ATLANTA, KON-TIKI OG BOEING

– HEI, HVA SYNS DU OM VERDENS STØRSTE FLYPLASS? DAVID COUCHERON HAR PLUKKET OPP KLASSISK MUSIKK-MAGASINS UTSENDTE PÅ HARTFIELD-JACKSON ATLANTA INTERNATIONAL AIRPORT. – VERDENS TRAVLESTE FLYPLASS, MED 900.000 FLYVNINGER OG 92 MILLIONER PASSASJERER I ÅRET, FORKLARER HAN BEGEISTRET.

Vi har tatt turen til Atlanta, Georgia, for å slå av en prat om Kon-Tiki Classical Music Fest. I slutten av august går tredje festival av stabelen på Norsk Maritimt Museum på Bygdøy, vis a vis flåten som har gitt festivalen navn.

– *Hvorfor Norsk Maritimt Museum? Nærheten til Kon-Tiki?*

– Kon-Tiki representerer oppdagertrang, utferdslust, eventyr og opplevelser utenfor allfarvei, samt mot, utholdenhet, dristighet og fantasi. Dette er egenskaper jeg setter stor pris på. Dessuten var jeg en stor Thor Heyerdahl-fan som barn – og museet har en meget god konsertsal.

Vi husker lysluggen som vidunderbarn fra Nesodden, men i de siste 15 årene har han liksom forsvunnet ut av norsk bevissthet. Vi har hørt noe om USA, men hva skjedde egentlig?

– *Du har ikke kjørt det vanlige løpet med Barratt Due osv?*

– Selv om jeg spilte i Barratt Dues Juniororkester, tok jeg en litt annen vei. Jeg begynte å spille fordi min mor fant en lapp på RIMI med en fiolin til salgs da jeg var tre år. Hun spiller piano og tenkte at det kunne være

David Coucheron

morsomt å ha noen å spille med. Til mine foreldres overraskelse fikk jeg frem en melodi på fiolinen med en gang. Jeg begynte å spille med Kåre Fuglesang som bodde på Nesodden. Han har betydd mye for meg.

– Husk alltid å være en forsker, sa han. Jeg oppdager stadig at det han

lærte meg er viktig for meg ennå. Jeg dro alltid hjem til ham når jeg kom hjem fra utlandet.

POPULÆR KONSERTMESTER

Veien gikk videre til Isaac Schuldman og som 7-åring til Ruggiero Ricci i Berlin. Ricci ble meget imponert: «I did not play Paganini nr. 24 when I was seven!» sa han og sørget for at gutten fikk en av Europas fremste pedagoger, nemlig professor Igor Ozim i Köln og Bern. I flere år pendlet han til disse byene annenhver uke.

– Med Lufthansa, presiserer David Coucheron, som femten år gammel kom inn på det prestisjefylte Curtis Institute of Music i Philadelphia, etter sigende USAs vanskeligste høyskole å bli opptatt ved – uansett fag, og Harvard inkludert.

– Et fantastisk undervisningssted som jeg ikke kan få fullrost, med et meget høyt nivå på både studenter og lærere. Her kom Simon Rattle og Mstislav Rostropovich og underviste når de besøkte Philadelphia Symphony Orchestra. Etter Curtis gikk turen videre til en Master ved Juilliard School

David og Julie Coucheron

David og cellisten Christopher Rex

Med Steven Spielberg

David og Julie Coucheron på Bygdøy

of Music, og nok en ved Guildhall i London.

25 år gammel stilte han til prøvespill for konsertmesterstillingen i Atlanta Symphony Orchestra, en knivskarp konkurranse som ble avgjort ved at finalistene ble prøvd i stillingen over tid. Unge Coucheron vant og er fortsatt USAs yngste konsertmester. En populær mann i byen, ifølge Atlanta Journal i en kritikk av David Coucherons fremføring av Mendelssohns fiolinkonsert i mars: «David Coucheron takes a star turn! His strengths are his liquid, fluid tone and flawless intonation. He took the virtuosic passages with breathless speed but never sacrificed accuracy.»

Han har 28 ukers orkestertjeneste i året, det vil si hele det klassiske programmet. I USA er det vanlig at symfoniorkestrene også spiller populærmusikk. Disse ukene har han fri, og spiller konserter og kammermusikk.

NORSK FLAGG PÅ DØREN

Det gjør han på en Stradivarius han har lånt av Anders Sveaas' Almennyttige Fond de siste seks årene.

– Et fantastisk instrument! stråler han. Før vi slår oss ned på en benk for å snakke om Kon-Tiki, tar vi en tur innom Woodruff Arts Centre som huser det velrennomerte orkesteret. Han vil vise at det er norsk flagg på døren til konsertmesterens garderobe!

– Jeg er veldig norsk! slår han fast, og nevner nettopp behovet for et ankerfeste i gamlelandet som årsaken til at han har startet kammermusikkfestival.

– Og så må jeg medgi at det er veldig morsomt å kunne sette sammen en helt egen festival, med akkurat de musikerne jeg ønsker og akkurat det programmet de og jeg ønsker å spille. Jeg er kommet til at vi får det beste programmet hvis jeg spør dem om hva de selv ønske å spille.

Han plukker sine musikere fra øverste hylle i egen generasjon. Flere av dem er tidligere medstudenter fra Curtis og Juilliard. En av årets godbiter er den engelske bassangeren Matthew Rose, som tidligere i år gjorde stor lykke i Donizettis *Maria Stuarda* på Metropolitan. I Oslo synger han tyske lieder, med Davids søster Julie Coucheron ved klaveret. De andre

gjestene er bratsjisten Cynthia Phelps og cellistene Christopher Rex og Efe Bartacigi, som spiller både klassikere og komponister og verk som vil være nye bekjensker for publikum.

– For meg har festivalen betydd mye, både gjenopplevelsen av egen bakgrunn og barndom, og gleden over å vise vennene mine Norge med fjord, fjell og skog bader i sommerlys. Det er virkelig gøy!

I tillegg til festivalen vil norsk publikum neste sesong blant annet kunne høre Coucheron som solist med Kringkastingsorkesteret.

På vei tilbake til flyplassen ser vi tre fly som er i ferd med å lande.

– Flyet fra Seoul er i rute, sier David Coucheron.

– *Hvordan i all verden kan du se det?*

– Det til venstre er Korean Airlines Boeing 777.

– *Kan du se flytypen på to kilometers avstand?*

– Jeg er meeget opptatt av fly. ●

HILDE HOLBÆK-HANSEN arbeider med eksport og profilering av norsk kunstmusikk overfor utlandet i Music Norway.